

måste så ställa, att *D.* och *Credit* gå ihop, att utgifter och inkomster svara mot hvarandra. — Motsats: *Credit* (för alla bem.).

DEBETSEDEL, debetsedel, m. 2. pl. — *sedlar*. Den sedel, innehållande uträkning öfver kronoutskylderna, hvilken årligen tillställs hvarje skattdragande.

DEBIT, -it, m. 3. (fr.; uttalas i franskan *debi*) Försäljning, afsättning på varor. Brukas både om gross- och minuthandel, men isynnerhet om den sednare. — *Syn.* Afgång, Afsättning.

DEBITERA, v. a. 1. 1) (handelst.) Föra något på en persons skuldräkning, på debet af ett conto. *D. en person för något. D. en vara, en utgift. D. sig för en summa.* — *Syn.* Föra i debet, Påföra, Skuldföra. — 2) (fig.) Beskylla. *Hvarföre skall man d. honom för något, hvar till en annan är vållande?* — *Syn.* Se *Tillskrifva*. — *Debiterande*, n. 4.

DEBITERING, f. 2. 1) Handlingen, då man debiterar (i begge bem.). — 2) Sak, för hvilken man blifvit debiterad; debiterad post i räkningen. *Den der d-en erkänner jag icke, men de öfriga äro riktiga.*

DEBITOR, debitor, m. 3. (uttalas i plur. debitorär) Gäldenär, skuldenär.

DEBUT, *deby*, m. 3. (fr.) 1) En persons första uppträdande i en större roll på teatern. — 2) (fig.) Första profvet i en konst, ett yrke, ett företag, o. s. v.

DEBUTANT, *debytant*, m. o. f. 3. (fr.) 1) Aktör eller aktris, som debuterar (se d. o.). — 2) (fig.) Begynnare.

DEBUTERA, *debytera*, v. n. 1. (fr. *Debuter*) 1) Första gången uppträda i en större roll på teatern. *D. i Cæsars roll.* — 2) (fig.) Göra första profvet i en konst, ett yrke, ett företag, o. s. v.

DECANUS, *dekánuss*, m. 3. pl. *decaner* (skrifves i plur. vanligtvis med k). Professor vid ett universitet, som, enligt tur, har styrelsen och uppsigten inom en fakultet. Skrifves af några äfv. *Dekanus* ell. *Dekan*.

DECANTERA, v. a. 1. (farm.) Afhålla det klara, sedan det grumliga sjunkit till botten.

DECATERA, se *Dekatera*.

DECEMBER, *desämbr*, m. sing. Tofte månaden i året eller Julmånad. Var efter äldsta romerska tidräkningen den tionde månaden i året (af decem, tio).

DECEMVIR, *desämmvirr*, m. 3. pl. — *virer* (uttalas — *virärr*) (rom. hist.) Ledamot af något embetskollegium, som bestod af tio personer. — 2) En af de tio män, hvilka år 452 f. Chr. utvaldes, för att sammanfatta en allmänt gällande lagbok och under den tid, som dertill erfordrades, föra regeringen. — *Syn.* Tioman.

DECEMVIRAT, *desämmvirat*, n. 3. o. 3. (rom. hist.) 1) En decemvirs embete, värdighet, embets-tid. — 2) Den tid, under hvilken Rom styrdes af decemvirer (se *Decemvir*, 2).

DECENNIUM, *desännium*, n. 3. pl. — *nier*. (lat.) Tidrymd af tio år.

DECHARGE, *deschärssch*, f. 3. (fr.) 1) Den handling, hvarigenom en redovisande person eller myndighet förklarar fri från vidare ansvar för sin förvaltning. *Gifva, få, erhålla d.* — 2) Skriftligt bevis deröfver.

DECHARGE-BETÄNKANDE, *deschärssch-betänkannde*, n. 4. Det betänkande, hvaruti konstitutions-utskottet meddelar sitt slutliga omdöme angående rikets förvaltning, efter statsprotokollernas granskning.

DECHIFFRERA, *deschiffreera*, v. a. 1. (fr. *Déchiffrer*) 1) Tolka, förklara, uttyda något, som är skrivet med chiffer. — 2) (fig.) Förklara något mörkt eller ottydligt. — *Dechiffreerande*, n. 4.

DECHIFFRERING, f. 2. 1) Handlingen, då man dechiffrerar. — 2) Skrift, som innehåller förklaring, uttydning af chiffer. — *Ss. D-skonst.*

DECIDERA, v. a. 1. Afgöra, afdöma. — *D. sig*, v. r. Besluta sig. — *Deciderande*, n. 4.

DECIDERAD, a. p. 2. 1) Afgjord, bestämd. — 2) Beslutnäm.

DECIMA, *désima*, f. 1. (lat.; i musik) Tionde tonen ifrån grundtonen.

DECIMAL, --äl, f. 3. Siffra i täljaren af ett decimalbråk.

DECIMALBRÅK, --älbråk, n. 3. (räknek.) Bråk, hvars nämnare utgöres af tio eller någon af dess digniteter.

DECIMALMÅTT, n. 3. En till mått antagen enhet (fot, stång, o. s. v.), indelad i 10 lika delar.

DECIMALRÄKNING, f. 2. (räknek.) 1) Räkning med decimalbråk. — 2) Räkning med decimaltal.

DECIMALSYSTEM, --älsystäm, n. 3. 1) (räknek.) Det system för räknetal, enligt hvilket grundenheterna antagas till tio. — 2) System i mått, mål och vikt, till följe hvaraf alla enheter indelas i tio lika delar, från den högsta till den lägsta.

DECIMALTAL, n. 3. (räknek.) Så kallas tiolet och hvarje af dess digniteter.

DECIMATION, ---tschön, f. 3. Utlotning af hvar tionde man till bestraffning.

DECIMERA, v. a. 1. Till bestraffning uttaga eller utlotta en af tio.

DECISION, --schön, f. 3. Afgörande, utslag.

DECISIV, --iv, a. 2. Afgörande.

DECKEL, *dä'ckl*, m. 2. pl. *decklar*. 1) (boktr.) Ett vid karran på en tryckpress anbragt galler, som mottager tryckpapperet och stjelper det öfver formen. — 2) Del af stommen till ett bösslås, hvilken antingen betäcker hela låset, eller och endast ligger öfver de närmast kring nyckelhålet belägna delar.

DECKELBAND, n. 3. (boktr.) Band, hvarmed deckeln spännes.

DECLAMERA, *declinera*, *decoct*, m. fl., se *Deklamera*, o. s. v.

DECORUM, *dekorumm*, n. (lat.) Det skickliga och passande, yttre anständighet.

DECESCENDO, *dekräschänddo*, (ital.; i musik) Åftagande i styrka.

DECRET, m. fl., se *Dekret*, m. fl.

DEDICERA, v. a. 1. Tillegna (någon en bok, o. s. v.). — *Dedicerande*, n. 4. o. *Dedicering*, f. 2.

DEDIKATION, ---tschön, f. 3. 1) Tillegnande (af bok, skrift, åt någon). — 2) Tillegnelse-skrift (i början af bok, skrift, afhandling).

DEDUCERA, v. a. 1. (fil.) Genom en kedja af slutsatser leda i bevis. — *Deducerande*, n. 4. o. *Deducering*, f. 2.

DEDUKTION, ---tschön, f. 3. 1) (fil.) Ledning i bevis genom en kedja af slutsatser, logisk bevisning, bevisledning. — 2) (jur.) Laga bevisning. [---ction.]

DE FACTO, se *Factum*.

DEFAVORABEL, ---räbl, a. 2. Missgynnande, ogynnsam, ogünstig.

DEFEKT, -fä'ckt, ä. 1. Ofullständig, felande, bristfällig. *En d. bok.* — *S. m.* Något som